

Nevele, 21 februari 2018

Aan de leden van de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Belgische Senaat en de regionale parlementen.

Betreft: Brief voor de vrijlating van de Palestijnse tiener Ahed Tamimi.

Geachte Mevrouw,
Geachte Heer,

Ondersteund door bijna zevenhonderd academici, publicisten en kunstenaars, ijvert BACBI (Belgische Campagne voor een Academische en Culturele Boycot van Israël) op een democratische en vreedzame manier voor de vrijheid en de grondrechten, met inbegrip van het recht op zelfbeschikking, van het Palestijnse volk: mannen en vrouwen en, niet op de laatste plaats, zijn kinderen.¹

Met deze gedocumenteerde brief durven wij u om uw aandacht en parlementaire steun vragen voor de vrijlating uit militaire gevangenschap van honderden Palestijnse minderjarigen. In strijd met het internationaal recht en, in het bijzonder, het Internationale Kinderrechtenverdrag,² worden Palestijnse jongens en meisjes tussen 12 en 17 jaar vervolgd en bloot gesteld aan de verschrikkingen van de Israëlische gevangenen.

In het bijzonder vragen wij om uw betrokkenheid met de vervolgte tiener Ahed Tamimi. Eind vorig jaar, op 19 december, is zij in een nachtelijke razzia van de Israëlische Grenspolitie brutaal van haar bed gelicht, in de boeien geslagen, ontvoerd en opgesloten (haar moeder, Nariman Tamimi, die bij de politie om uitleg ging, is eveneens gevangen gezet en in beschuldiging gesteld). Op 1 januari is Ahed geboeid voorgeleid voor een militaire rechter en in beschuldiging gesteld voor een lijst van niet minder dan 12 "inbreuken" (sommige van twee jaar terug), waaronder "*ophitsing*", "*deelname aan gewelddadige rellen*", provoceren op de sociale media en overtredingen bij vijf andere botsingen met Israëlische soldaten. Zij riskeert een gevangenisstraf van niet minder dan 12 jaar. De ervaring heeft geleerd dat Israëlische militaire rechtbanken een veroordelingsgraad hebben van 99,74 %.

Binnen Israël wordt de publieke opinie tegen haar opgehitst vanuit regeringsmiddens (de Minister van Onderwijs sprak de wens uit dat zij "*haar leven zou eindigen in de gevangenis*", en de ministers van Defensie en Cultuur willen dat zij als een "*terroriste*" zou worden vervolgd)³ maar ook in de Israëlische pers,⁴ en een academicus, een autoriteit in Israël op het vlak van ethiek, verkondigde dat Ahed moest opgesloten blijven omdat ze opnieuw een soldaat zou kunnen slaan.⁵ In afwachting van een vonnis, heeft de militaire rechter (een luitenant-kolonel) geweigerd haar op borgtocht vrij te laten; zijns inziens vormt zij een "*duidelijk gevaar*" voor de veiligheid van het Israëlische leger. Zij zal bijgevolg gedurende vele maanden voorhechtenis in een gevangenis in Israël opgesloten blijven, periode die níét zal worden afgetrokken van haar uiteindelijke gevangenisstraf. Tijdens de openingszitting van het proces op 13 februari, tenslotte, heeft dezelfde rechter ondanks protest van Aheds advocate beslist dat het proces achter gesloten deuren zal gevoerd worden, dus zonder de

aanwezigheid van diplomaten en journalisten. Verwacht wordt dat het proces maanden in beslag zal nemen. De volgende zitting is alvast onmiddellijk uitgesteld tot 11 maart.⁶ Met de dreiging van een straf waarvan de strengheid buiten elke proportie staat tot de ernst van het veronderstelde misdrijf, ziet de toekomst van deze adolescente er bijzonder somber uit zonder krachtige tussenkomst van de internationale gemeenschap, en dus ook van ons allen.

Om welke ware reden dan wordt deze tiener zo zwaar vervolgd? In de woorden van Israël's minister van Cultuur, Miri Regev: *“zij heeft de eer beschadigd van het leger en de Staat Israël”*.⁷

De feiten. Vier dagen voor haar nachtelijke ontvoering was Aheds neefje, Mohammed Tamimi, toen 14 jaar oud en zoals zij woonachtig in het dorp Nabi Saleh (600 inwoners, in de buurt van Ramallah),⁸ het slachtoffer van een zware aanslag door een soldaat. Tijdens een zoveelste raid tegen het dorp (in de laatste 3 maanden 80 tot 90 maal), toen de jongen uit nieuwsgierigheid het hoofd boven een muurtje stak, was hij van dichtbij in het hoofd geschoten. Met het linkerdeel van zijn schedel verbrijzeld en onder het bloed, was hij in een coma opgenomen in een Palestijns ziekenhuis (opname in een nabij Israëlisch hospitaal was door de soldaten belet).⁹

Een uur na deze gewelddaad waren twee soldaten van dezelfde eenheid de binnenplaats van Aheds ouderlijk huis binnengedrongen. Nog erg geschokt door wat gebeurd was met haar neefje, heeft Ahed samen met haar nicht, Nour Tamimi,¹⁰ geprobeerd de indringers van het erf te verdrijven, eerst met geroep en toen dat niet hielp, met enkele slagen en schoppen. Met succes: de twee soldaten (een van hen een officier) hebben zich inderdaad teruggetrokken (het leverde hen nadien in Israël het verwijt van “lafheid” op). De confrontatie werd gefilmd door Aheds moeder en verspreid via de sociale media. De video toont alvast de onvervaardheid van beide jonge vrouwen terwijl zij met blote handen twee zwaargewapende soldaten van het bezettingsleger te lijf gaan.¹¹

Het is in deze context van belang te weten dat in het verleden reeds verschillende familieleden van Ahed het slachtoffer waren van Israëlisch geweld (voor drie ervan met dodelijke afloop). Haar vader Bissam werd reeds verscheidene keren opgesloten en is door Amnesty International geadopteerd als gewetensgevangene. Haar moeder werd in het been geschoten... Zoals andere kinderen in bezet Palestina kennen ook de Tamimi kinderen enkel een leven van gewapende bezetting en repressie, met gewelddadige invallen en nachtelijke razzia's van eger en gendarmerie; honderden militaire controleposten en bewaakte versperringen verspreid over de Westelijke Jordaanoever en aan de overgangen tussen de Westelijkste Jordaanoever, Jeruzalem en de Gazastrook, die met hun willekeur en potentieel geweld elke vrije mobiliteit en tijdsplanning voor volwassenen en jongeren onmogelijk maken; de bureaucratische pesterijen van honderden pasjes en vergunningen; willekeurige arrestaties en opsluitingen; afbraak van woningen, structuren en scholen;¹² dagelijkse intimidaties en vernederingen, gratis en vaak ook dodelijk geweld... Dàt is de *“normaliteit”* voor Palestijnse kinderen tijdens reeds 50 jaar van militaire bezetting,¹³ vanaf ze enkele jaren oud zijn.¹⁴

Een internationale tussenkomst is hier des te noodzakelijker omdat de vervolging van Ahed Tamimi geen alleenstaand geval is, wel integendeel: op het vlak van repressie en vervolging van Palestijnse jongeren hebben we duidelijk te maken met een systeem van staatsgeweld.

Aheds zaak staat model voor die van duizenden andere jonge Palestijnen tussen de leeftijd van 12 en 17. Geschat wordt dat sedert 2000 tot vandaag 8 tot 10.000 Palestijnse minderjarigen door Israëlische bezettingstroepen zijn opgepakt, voor een militaire rechtbank zijn gebracht en voor kortere of langere tijd opgesloten in een Israëlische gevangenis. Gemiddeld gaat het op elk ogenblik van het jaar om meer dan 200 jongeren. In december 2017 betrof het 352 minderjarigen¹⁵. Circa 50% van die strafcentra zijn gevestigd in Israël, het land van de bezetter (Ahed bv. is opgesloten in de beruchte vrouwengevangenis van HaShalon)¹⁶ - wat een zware schending is van de Vierde Conventie van Genève. (Art. 76).¹⁷ Voor ouders en families die op de Westelijke Jordaanoever of in de Gazastrook leven, is het daardoor bijzonder moeilijk zo niet onmogelijk hun gevangen kind of verwante te bezoeken (zij dienen een speciale vergunning aan te vragen en, vooral in het geval van Gazanen, wordt ze meestal geweigerd). Rechteloos en zonder wettelijke bescherming, worden de kinderen

*“onderworpen aan opsluiting in een isoleercel, wordt hen geweld aangedaan, worden ze hardhandig ondervraagd en menig maal gefolterd, tijdens sessies die 96 uur kunnen duren”.*¹⁸

In deze context verdient ook de mishandeling van Palestijnse meisjes en vrouwen in Israëlische gevangenschap alle aandacht.¹⁹ Het aantal vrouwelijke gevangenen is begrijpelijk een pak kleiner dan dat van jongens en mannen. Op het ogenblik van de Internationale Vrouwendag van 7 maart 2017, bijvoorbeeld, zaten 55 Palestijnse vrouwen opgesloten in een Israëlische gevangenis, waaronder 12 minderjarige meisjes. Wat er met hen in gevangenschap kan gebeuren, blijkt uit de traumatische herinneringen van een activiste die nu 54 jaar oud is:

*“Ik herinner me dat hij zijn stoel dichterbij bracht, zijn benen opende en heel dicht bij mij zat. Het was heel akelig voor mij. Het gaf mij het gevoel dat hij probeerde mijn lichaam aan te randen,” aldus Khawla al-Azraq bij de herinnering aan de fysieke intimidatietactieken en seksuele pesterijen die Israëlische ondervragers hanteerden toen zij slechts een tiener was.*²⁰

Enkele vrouwen hebben verteld dat zij in Israëlische gevangenschap verkracht zijn – iets wat vanwege de heersende maatschappelijke taboes vele vrouwen grote moeite kost om ter sprake te brengen. Wat Ahed Tamimi betreft— een meisje dat met haar weelderige, blonde en gekrulde lokken en blauwe ogen vele Israëlische mannen “fascineert” —, werd door sommigen reeds openlijk gesuggereerd dat seksuele aanranding een niet meer dan faire prijs zou zijn voor haar “wandaden” (zie hoger).

Algemeen worden Palestijnse minderjarigen tijdens hun ondervragingen (regelmatig door agenten van de gevreesde Shin Bet of Veiligheidsdienst) geconfronteerd met een mengeling van intimidatie, bedreigingen (met geweld, met de dood, met verkrachting e.a.), chantage (om informatie te geven)²¹ en direct fysiek geweld zoals knuppelslagen – met het doel het kind een “bekentenis” (vaak

in het Hebreeuws) te ondertekenen. Tijdens de duur van de ondervraging wordt de minderjarige fysiek in bedwang gehouden, bv. door hem vast te binden aan de stoel waarop ze zitten, wat na een tijdje gepaard gaat met pijn in handen, rug en benen, en dus een vorm van foltering is.²²

Wanneer de ondervragingsessies afgelopen zijn (samen kunnen zij tot 90 dagen duren), wordt de minderjarige voorgeleid voor een militaire rechter. De instelling van zulke militaire rechtbanken in 1967 kaderde in de krijgswet die Israëlische uitvaardigde vrijwel onmiddellijk na de oorlog over de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook heeft afgekondigd.²³ Zij verleende aan de militaire bevelvoerder de volle wetgevende, uitvoerende én rechterlijke macht over de bezette gebieden. Let wel: het militair recht in de West Bank is enkel van toepassing op de onderworpen autochtone bevolking, en dus niet op de Joodse kolonisten die in hun kolonies of “*settlements*” hetzelfde territorium bewonen. De militaire rechtbanken vormen daarmee een essentieel instrument in de Israëlische bezettings- en apartheidspolitiek.²⁴

Voor de militaire berechting van Palestijnse minderjarigen (nogmaals: Joodse kinderen vallen er niet onder) werd in September 2009 een “*juvenile military court*” opgericht maar de scheidingslijn met de militaire rechtspraak voor volwassenen is betrekkelijk.²⁵ Deze rechtbanken vervolgen en veroordelen elk jaar tussen de 500 en 700 minderjarigen, sommige ervan amper 12 jaar oud.²⁶ De Israëlische Staat geniet met dat alles de kwalijke eer het enige (“beschaafde”) land ter wereld te zijn dat kinderen systematisch voor militaire rechtbanken daagt.²⁷

De rechters, aanklagers en griffiers die in die rechtbanken de dienst uitmaken, zijn bijgevolg militairen in legeruniform; de jeugdige verdachten die worden voorgeleid, zijn geketend, al dan niet ook aan de voeten en in een kooi, en dragen een soort bruin uniform.²⁸ Rechters en aanklagers hier baseren zich per definitie niet op het Israëlische burgerlijk wetboek maar op de bijna 2500 “*Militaire Orders*” die sedert 1967 op dictatoriale wijze tsot in details het leven dicteren van de Palestijnen - in principe van hen die leven in “*zone C*” van de Westelijke Jordaanoever (60% van het territorium), zone die in de Oslo Akkoorden van 1993 “*voorlopig*” onder volledige Israëlische controle was geplaatst.

Israëls structurele mishandeling van Palestijnse tieners - bij betogingen en protestacties, bij hun aanhouding, tijdens hun voorhechtenis en ondervraging en tenslotte tijdens hun maanden- of jarenlange gevangenschap in penibele omstandigheden - vormt al jaren een groot zorgpunt voor de internationale gemeenschap²⁹ en de civiele samenleving.³⁰ In 2013 heeft het ‘VN Comité voor de Rechten van het Kind’ aangeklaagd dat Palestijnse kinderen

“systematisch onderworpen worden aan een mensonwaardige behandeling en dikwijls aan foltering, en dat Israël eerdere aanbevelingen om het internationaal recht na te leven ‘volledig genegeerd’ had.”³¹

Ondanks wijzigingen die de Israëlische Staat onder internationale druk in zijn militaire procedures aanbracht, bleef en blijft de dagelijkse praktijk van de ordediensten – dwz de nationale politie, de Grenspolitie, de binnenlandse veiligheidsdiensten (Shin Bet of Shabak), de Israel Defense Forces

(IDF, in het Hebreeuws: de Tsahal) en de Israel Prison Service (IPS) - nagenoeg ongewijzigd. Opvolgingsrapporten van UNICEF en bekende mensenrechtenorganisaties – zoals van Defense for Children International-Palestine (DCI-P), Military Court Watch, Addameer, Human Rights Watch, B’Tselem (*“Israëlisches Informatiecentrum voor de Rechten van de Mens in de Bezette Gebieden”*), Amnesty International e.a. hebben die negatieve vaststellingen sedertdien meermaals herbevestigd.³²

Nóg zorgwekkender, natuurlijk, dan het mishandelen en misbruiken van jongeren binnen en buiten de gevangenis is het toenemende aantal minderjarige doden, niet enkel tijdens de protestmanifestaties naar aanleiding van Donald Trumps erkenning van Jeruzalem als hoofdstad van Israël. Van de 12 Palestijnse slachtoffers die sedert het begin van 2018 tot nu door het leger zijn gedood, werden minstens 5 minderjarigen van dichtbij met een kogel in het hoofd of in de nek om het leven gebracht.³³ Er zijn gelukkig ook slachtoffers die zo’n aanslag overleven,³⁴ maar verontrustend genoeg lijkt zich een patroon af te tekenen waarin Palestijnse jongeren die stenen gooien, worden opgejaagd en in koelen bloede gericht in het hoofd of de nek worden geschoten.³⁵ Dat dodelijke geweld tegen kinderen, echter, reikt nog verder terug. Door een journalist is de Westelijke Jordaán daarom bestempeld als

“één van de voor kinderen meest gevaarlijke plaatsen ter wereld waar in het voorbije jaar 14 Palestijnse kinderen gedood zijn en bijna 1000 andere kinderen tijdens confrontaties verwond zijn door Israëlisches troepen.”³⁶

Algemeen kan je stellen dat Palestijnse kinderen door Israëls gewapende ordetroepen en militaire rechtbanken (en zeker door de publieke opinie) beschouwd en behandeld worden als een vijand waartegen oorlog wordt gevoerd. Net zoals bij Palestijnse volwassenen wordt ook bij minderjarigen a priori uitgegaan van hun schuld tenzij hun onschuld uitzonderlijk alsnog zou worden bewezen. Zij beschikken hoe dan ook niet over wettelijke bescherming en zijn als het ware loslopend wild, waarop gejaagd kan/moet worden.³⁷ Het koppige vasthouden door de opeenvolgende Israëlisches regeringen aan het systeem van kinderrechtenschendingen ondanks de internationale kritiek en veroordelingen, versterkt het vermoeden dat hiermee een politiek doel wordt nagestreefd: via haar jeugd moet de geest van weerbaarheid en vasthoudendheid van het Palestijnse volk - zijn *“soemoed”* - gebroken worden om aldus het voortbestaan van de bezetting te verzekeren.³⁸

Op basis van het Kinderrechtenverdrag hebben alle kinderen die met het gerecht in aanraking komen, ongeacht schuld of onschuld, recht op bijzondere bescherming en op alle rechten die gewaarborgd worden door de internationale conventies. Ook Israël heeft de *“Internationale Jeugdnormen”* (*“International Juvenile Standards”*) ondertekend en geratificeerd.³⁹ Die normen eisen dat kinderen enkel van hun vrijheid mogen worden beroofd indien alle andere juridische middelen uitgeput zijn. Ook is vastgelegd dat vrijheidsberoving niet wederrechtelijk of willekeurig mag gebeuren en zeker niet gepaard mag gaan met geweld, foltering of enige andere vorm van menonwaardige of vernederende behandeling of straf.⁴⁰ De internationale rechten van de mens in

het algemeen en die van het kind in het bijzonder zijn onvoorwaardelijk, zijn niet optioneel. Stopzetting van de schending ervan mag niet afhangen van te onderhandelen politieke keuzes.

Geachte Mevrouw, Geachte Heer, wij hopen dat onze gedocumenteerde brief u heeft kunnen overtuigen dat een menswaardige oplossing voor het ondraaglijke lot van Palestijnse kinderen en adolescenten urgent is. Wij durven u daarom verzoeken

1°) parlementaire initiatieven te nemen (nationaal of regionaal) om van Israël de vrijlating te bekomen van de honderden opgesloten minderjarigen, in het bijzonder van de adolescente Ahed Tamimi die een icoon is geworden van de Palestijnse geweldloze verzet en daarom bedreigd wordt met een gevangenisstraf van 12 jaar ;

2°) contact te willen opnemen met de Ambassadrice van Israël om via haar de Israëlische overheid te trachten overtuigen dat de vervolging van Palestijnse adolescenten, waaronder Ahed Tamimi, en de grote verontwaardiging die ze overal wekt, de morele status van Israël in de wereld ernstig in het gedrang brengen;

3°) gelet én op onze nauwe banden met de Staat Israël én op de centrale plaats van de mensenrechten in het Belgische internationale ontwikkelings- en samenwerkingsbeleid, strafmaatregelen in overweging te nemen die verder geweld tegen Palestijnse kinderen kunnen indijken. Israëls politiek van afbraak van Palestijnse schoolinfrastructuur (vaak ook door ons land mee gefinancierd) is een belangrijk onderdeel van Israëls belaging van de Palestijnse jeugd en dus van de toekomst van de Palestijnse samenleving.

Geachte Mevrouw, Geachte Heer, wij zijn u bijzonder dankbaar dat u deze briefing hebt willen doornemen en dat u onze grote bezorgdheid hebt willen delen.

Met de meeste hoogachting,

Herman De Ley

Perrine Humblet

Emeritus Universiteit Gent,
Email: herman.deley@ugent.be
<http://www.bacbi.be/>

Professeur de l'Université,
Université Libre de Bruxelles
E-mail phumblet@ulb.ac.be

Namens BACBI's Stuurgroep: Prof. Marie-Christine Closon (UCL), Prof. Patrick Deboosere (VUB), Dr. Pascal Debruyne (UGent), Prof. Lieven De Cauter (KU Leuven), Em.Prof. Herman De Ley (UGent), Lieve Franssen (dirigent Brussels Brecht-Eislerkoor), Carl Gydé (directeur CAMPO), Prof. Madeline Lutjeharms (VUB), Prof. Perrine Humblet (ULB), Prof. Marc Jacquemain (Université de Liège), Raven Ruëll (regisseur), Prof. Christiane Schomblond (ULB), Dr. Nozomi Takahashi (UGent), Prof. Karin Verelst (VUB)

http://www.bacbi.be/pdf/Ahed_brief.pdf

- ¹ Voor de lijsten van ondertekenaars van het BACBI-platform: de “academische”: [klik hier](#); de “culturele”: [klik hier](#).
- ² “Verdrag inzake de Rechten van het Kind Aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 20 november 1989” (Officiële Nederlandse Vertaling, 19 blz.), in voege in 1990), via http://www.kinderrechtencommissariaat.be/sites/default/files/bestanden/kinderrechtenverdrag_officiële_nederlandse_vertaling.pdf
- ³ Miri Regev: “*She is not a little girl, she is a terrorist. It about time they will understand that people like her have to be in jail and not allowed to incite racism and subversion against the state of Israel*” (geciteerd in: Richard Falk, « *Why the Experience of Ahed Tamimi Matters So Much*” (Foreign Policy Journal, 14 Feb, 2018), via <https://www.foreignpolicyjournal.com/2018/02/14/why-the-experience-of-ahed-tamimi-matters-so-much/>
- ⁴ Een krantenartikel van de bekende journalist Ben Caspit (hij rekt zichzelf tot het “vredeskamp”) wekte binnen en buiten Israël grote beroering. Hij schreef dat men meisjes als Tamimi “*bij een andere gelegenheid de prijs moet doen betalen, in het donker, zonder getuigen of camera’s*”. Vele commentatoren begrepen dit als een aansporing voor verkrachting. Caspit reageerde hierop heel verongelijkt als was hij het slachtoffer van een beschadigingscampagne: “*Fighting a shaming campaign with the truth*” (The Jerusalem Post, Dec 25), via <http://www.jpost.com/Israel-News/Fighting-a-shaming-campaign-with-the-truth-520014>. Zie echter Jonathan Ofir: “*Israeli journalist who called for unspeakable acts against Ahed Tamimi tries, and fails, to backpedal*” (Mondoweiss, Dec 26), <http://mondoweiss.net/2017/12/journalist-unspeakable-backpedal/>, en: “*Writing about what should be done to girls in the dark is incitement to sexual assault — Shany Littman to Ben Caspit*” (Mondoweiss, Dec 28), via <http://mondoweiss.net/2017/12/writing-incitement-littman/>.
- ⁵ Professor Asa Kasher (schreef jaren geleden een “*ethische code*” voor het IDF), zie Jonathan Ofir, “*Ahed Tamimi should stay in prison because she might slap again — Israeli ethicist*” (Mondoweiss, Jan 15), via <http://mondoweiss.net/2018/01/because-israeli-ethicist/>.
- ⁶ “*Considering that the military prosecutor plans to summon 18 witnesses, mostly soldiers, Ahed’s trial could take months*”, Human Rights Watch (Jan 14), “*Israeli Prosecutors Throw Book at Palestinian Child Protestor*”, via <https://www.hrw.org/news/2018/01/14/israeli-prosecutors-throw-book-palestinian-child-protestor>.
- ⁷ Zie het kritische editoriaal van de Israëlische krant, Haaretz, van 19 januari: “*Hysteria in Military Court. This unacceptable proceeding doesn’t restore the honor of the IDF or the soldiers involved in the incident*”, via <https://www.haaretz.com/opinion/editorial/hysteria-in-military-court-1.5746601>.
- ⁸ In het verleden heeft de Israëlische bezetter zich het grootste deel van de grond van het dorp toegeëigend voor de bouw van de illegale Joodse kolonie Halamish. Het dorp staat al jaren vooraan in het vreedzame verzet tegen de bezetting. Sedert de kolonisten zich in 2010 bovendien hebben meester gemaakt van de waterbron van het dorp, werd elke vrijdag betoogd. Onder het excessieve wapengeweld van het leger (meer dan 350 dorpingen raakten gewond en een 50-tal verminkt), het grote aantal arrestaties (waaronder de ouders van Ahed) en de hoge boetes die moesten betaald worden voor hun vrijlating, is in 2016 afgezien van verdere vrijdagdemonstraties. Toch is aan de legerraids tegen de dorpingen geen einde gekomen. Over de militaire gewelddaden die er altijd mee gepaard gaan, zie: Lisa Goldman, “*Nabi*

Saleh is where I lost my Zionism” (+972, Dec 24, 2017), <https://972mag.com/nabi-saleh-is-where-i-lost-my-zionism/131818/> : “Israeli army sharp-shooters regularly shoot unarmed demonstrators in Nabi Saleh with both rubber-coated steel bullets and live ammunition. They break into houses and drag people out, arresting them on the claim that they allowed demonstrators to hide in their garden”.

- ⁹ Recentelijk, 26 februari, is Mohammed samen met een 10-tal familieleden ondanks zijn zware verwonding 's nachts door het leger opgepakt en ondervraagd. Tijdens die ondervraging zou hij bekend hebben dat zijn verminking geen schotwonde was maar het gevolg van... een val met zijn fiets. Zie: Amira Hass, “*How the Israeli Army Got a Teen Who Was Shot in the Head to Say He Fell Off a Bike*” *COGAT chief Yoav Mordechai wants us to believe that friends, relatives, doctors and left-wing activists cooked up a huge lie about Mohammed Tamimi. But he was just telling investigators what they wanted to hear*” (Haaretz, Feb 27), via <http://archive.is/pGqnL#selection-1989.0-1995.212> .
- ¹⁰ Hoewel even “schuldig” als Ahed, werd Nour (21 jaar) door de militaire rechter wél voorwaardelijk in vrijheid gesteld.
- ¹¹ Zie de video op YouTube: <https://youtu.be/F1llqH7cpeY> (start met Aheds nachtelijke ontvoering).
- ¹² De Belgische regering heeft afgelopen zomer formeel geprotesteerd tegen de afbraak van een door haar gefinancierd schooltje in Bethlehem, zie: https://diplomatie.belgium.be/nl/newsroom/nieuws/2017/didier_reynders_en_alexander_de_croo_veroordelen_sloop_van_scholen_in_palestijnse_gebieden . Zie nu het Januari-rapport van UN OCHA (Office for the Coordination of Human Affairs – Occupied Palestinian Territory), “*West Bank demolitions and displacement | January 2018*” (Feb 16), via <https://www.ochaopt.org/content/west-bank-demolitions-and-displacement-january-2018> .
- ¹³ Zie Harriet Sherwood, “*Palestinian 16-year-old Ahed Tamimi is the latest child victim of Israel’s occupation*” (The Guardian, 2 Jan 2018), via <https://www.theguardian.com/commentisfree/2018/jan/02/ahed-tamimi-israel-occupation-palestinian-trauma> . Bv. Amira Hass, “*Israeli Soldiers Detained 6-year-old Palestinian Boy for Five Hours After He Threw Stones*” (Haaretz, Dec 24, 2017), <https://www.haaretz.com/middle-east-news/palestinians/soldiers-detained-palestinian-boy-6-after-he-threw-stones-1.5629442> .
- ¹⁴ Drie weken geleden is nabij de Palestijnse stad Tubas tijdens een legeroefening een 3-jarig jongetje in het hoofd geschoten... Zie: The Rights Forum (12 jan 2018), via <https://rightsforum.org/nieuws/bezetter-traint-driejarig-palestijns-kind-hoofd-geschoten/> . Het jongste Palestijnse kind dat vorig jaar, in december, opgepakt werd, was 6 jaar oud. Soldaten die zich achter zijn huis verscholen hadden, grepen hem vast, dwongen hem in een voertuig en voerden hem mee voor ondervraging (Palestine Solidarity Campaign, Feb 23).
- ¹⁵ Zie de statistieken van Addameer – Prisoner Support and Human Rights Association, via <http://addameer.org/statistics/20171231> .
- ¹⁶ “*This prison is located South of the line extending between Tulkaram and Netanya on the old road leading to Hadera.*” Zie Addameers kaartje van alle gevangenis en detentiecentra op: <http://www.addameer.org/prisons-and-detention-centers#hasharon> .

- ¹⁷ "Protected persons accused of offences shall be detained in the occupied country, and if convicted they shall serve their sentences therein".
- ¹⁸ « Farhan Haq, secrétaire-adjoint des Nations unies, a déclaré au cours d'une conférence de presse le 7 novembre au siège de l'organisation internationale à New-York : '500 enfants palestiniens sont actuellement détenus par Israël.' L'Onu, qui a exprimé sa profonde préoccupation face à cette situation, confirme ainsi les nombreux rapports des associations des droits de l'homme israéliennes et palestiniennes qui dénoncent l'emprisonnement des enfants palestiniens » in : Communiqué du Collectif national pour une paix juste et durable entre Palestiniens et Israéliens : «Libérer les enfants palestiniens des prisons israéliennes ! » naar aanleiding van de Internationale Dag van de Rechten van het Kind, op 20 november 2018, via <http://www.france-palestine.org/20-novembre-Journee-internationale-des-droits-de-l-enfant>.
- ¹⁹ Ook mannelijke gevangenen zijn vaak het slachtoffer van seksueel geweld en zelfs foltering. Zie het artikel van Prof. Daniel J.N.Weishut (Bar Ilan Univ.), "Sexual torture of Palestinian men by Israeli authorities" (Journal of Reproductive Health Matters, Vol. 23, 2015 - Issue 46, pp. 71-84, Dec 17, 2015).
- ²⁰ Zo Chloé Benoist, « Palestinian women haunted by abuse in Israeli jails », Middle East Eye, 2 feb 2018, <http://www.middleeasteye.net/in-depth/features/Palestinian-women-haunted-by-abuse-in-Israeli-jails-658416317> .
- ²¹ Naast andere situaties die chantage mogelijk maken – bv. de dringende nood aan een vergunning om een medische behandeling te kunnen ondergaan, of via de sociale media – is ook ondervraging een opportuniteit bij uitstek voor Shin Bet agenten om een jongere ertoe te brengen informant, dwz collaborateur te worden. Zowel voor hemzelf als voor zijn familie kan dat rampzalig zijn. Zie bv. Hamza Abu Eltarabesh, "Israel uses online blackmail to recruit collaborators" (EI, Feb 27), <https://electronicintifada.net/content/israel-uses-online-blackmail-recruit-collaborators/23461> .
- ²² Zie het verslag van Addameer – Prisoner Support and Human Rights Association, Dec 2017: "Imprisonment of Children", via http://www.addameer.org/the_prisoners/children .
- ²³ Zie daarover nu het boek van de Israëlische historicus, Ilan Pappé: "The Biggest Prison on Earth. A History of the Occupied Territories" (2017). NB: "Krijgswet": "De krijgswet of staat van beleg is een noodtoestand die in werking treedt als het leger de rechtspleging overneemt van de burgerlijke autoriteiten. Tijdens de periode dat de krijgswet van kracht is, gelden vaak andere wetten dan normaal. Het leger houdt toezicht op naleving hiervan, en gerechtelijke vervolging vindt veelal plaats door de krijgsmacht" (Wikipedia).
- ²⁴ Weliswaar heeft Israël in 1981 de krijgswet vervangen door een "Civiele Administratie" maar elke handeling ervan moest de goedkeuring krijgen van een legergeneraal die werd aangesteld als de "Actieve Co-ordinator in de Territoria". In essentie dus, was (en is) die Civiele Administratie "slechts een andere arm van het Israëlische leger die ermee doorgaat tegen de lokale bevolking dezelfde vormen van mishandeling en bestraffing aan te wenden" (zo: I.Pappé, o.c., p. 179).
- ²⁵ UNICEF: "Children in Israeli Military detention. Observations and Recommendations" (Feb 2013) p. 6-7. Via https://www.unicef.org/oPt/UNICEF_oPt_Children_in_Israeli_Military_Detention_Observations_and_Recommendations_-_6_March_2013.pdf .

- ²⁶ Vermeld in: “*First-ever bill on Palestinian human rights introduced in Congress*” (No Way to Treat a Child, 14 Nov 2017), via <http://nwtac.dci-palestine.org/first-ever-bill-on-palestinian-human-rights-introduced-in-congress> . De titel van het wetsvoorstel: “*Promoting Human Rights by Ending Israeli Military Detention of Palestinian Children*”.
- ²⁷ Zie bv. de rapporten en verslagen van de mensenrechtenorganisatie ‘Military Court Watch’, op <http://www.militarycourtwatch.org/>. Ook het rapport van de Nederlandse kinderrechtenorganisatie Tadamun, “*Most Wanted: Justice*”, via <https://www.tadamun.nl/0.2/wp-content/uploads/2016/11/Most-Wanted-Justice.pdf> (op basis vooral van de rapporten van Defense of Children International-Palestine).
- ²⁸ Addameer (July 2017), “*The Israeli Military Court System*”, via <http://addameer.org/israeli-military-judicial-system/military-courts> . Ook : “*Juvenile Justice System*” in: “*ISRAEL: Children’s Rights in UN Treaty Body Reports*”, <https://www.crin.org/en/library/publications/israel-childrens-rights-un-treaty-body-reports> .
- ²⁹ Recentelijk bv. voor de Europese Unie : “*EU ‘Deeply Concerned’ Over Israel’s Arrest of Palestinian Minors in Wake of Ahed Tamimi Detention. Representatives of the organization in the region cautioned Israel against trampling children’s rights, calling on it to act responsibly with Palestinian minors as ‘the occupying power,’*” door Noa Landau (Haaretz, Jan 14, 2018), via <https://www.haaretz.com/israel-news/.premium-eu-deeply-concerned-over-israel-s-arrest-of-palestinian-minors-1.5730469> .
- ³⁰ Zie bv. de recente tribune in Le Monde (28 januari) van een collectief van Franse intellectuelen met een oproep gericht aan President Macron: “*Il faut « exiger la fin des pratiques de détentions qui constituent une violation des droits des enfants » en Israël* » via http://www.lemonde.fr/idees/article/2018/01/23/il-faut-exiger-la-fin-des-pratiques-de-detentions-qui-constituent-une-violation-des-droits-des-enfants-en-israel_5245726_3232.html#H07E5MxAkvIPmIgv.99. De president wordt opgeroepen « *à agir pour inciter Israël à mettre fin à un système où des centaines d’enfants sont condamnés par des tribunaux militaires* ».
- ³¹ UN Committee on the Rights of the Child (CRC), “*Concluding observations on the second to fourth periodic reports of Israel, adopted by the Committee at its sixty-third session (May 27–June 14, 2013)*” (June 14, 2013), <https://unispal.un.org/DPA/DPR/unispal.nsf/1ce874ab1832a53e852570bb006dfaf6/462f6cd01d9e31e485257b90004850d3?OpenDocument> , paras. 35, 36, 73. En het al geciteerde rapport van UNICEF.
- ³² Zie onder meer: (a) “*UNICEF report confirms ill-treatment of Palestinian child detainees remains systematic*” (DCI-P, 21 feb 2015), via <http://www.dci-palestine.org/unicef-report-confirms-ill-treatment-of-palestinian-child-detainees-remains-systematic> . (b) DCI-P, April 2016 (pdf, 84 blz.): “*No Way to Treat A Child*”, via https://d3n8a8pro7vhmx.cloudfront.net/dcipalestine/pages/1527/attachments/original/1460665378/D_CIP_NWTTAC_Report_Final_April_2016.pdf?1460665378 . (c) “*64% of Palestinian children abused during detention*” (op basis van een nieuw rapport van Military Court Watch), in AURDIP, 31 december 2017, via <http://www.aurdip.org/64-of-palestinian-children-abused.html>
- ³³ Zie nogmaals The Rights Forum (31 januari 2018), “*Israëlische militairen schieten Palestijnse tiener door het hoofd*”, met citaat van de vader: “*The soldiers killed him from a short range. They could have arrested him; they could have injured him; they could have shot his leg. But the soldier meant to kill him*”), via <https://rightsforum.org/nieuws/israelische-militairen-schieten-palestijnse-tiener-hoofd/>. Zie ook: “*Year-in-review: Worst abuses against Palestinian children in 2017*”(DCI-P, 18 Jan, 2018): via [\[http://www.bacbi.be/pdf/Ahed_brief.pdf\]\(http://www.bacbi.be/pdf/Ahed_brief.pdf\)](http://www.dci-</p>
</div>
<div data-bbox=)

[palestine.org/year in review worst abuses against palestinian children in 2017](http://palestine.org/year-in-review-worst-abuses-against-palestinian-children-in-2017) . NB Ook het hekken aan de Gazastrook vormt voor het leger een "opportunity", zie bv.: *"Without Posing Any Threat to Soldiers' Life, Israeli Forces Kill Two Palestinian Children and Wound 2 Others in Southern Gaza Strip"* (Palestinian Center for Human Rights, Feb 18), via <http://pchgaza.org/en/?p=10406> . De ongewapende tieners, die geen enkele bedreiging vormden, werden op 17 februari beschoten met artilleriegranaten.

- ³⁴ Het lot, echter, van tal van overlevenden is niet te benijden, zie hoger, Aheds neefje Mohammed die voorlopig verder moet leven met een zwaar verminkte schedel . Een andere 14-jarige jongen werd aan het Gazahek in het aangezicht getroffen met een traangasgranaat: hij *"had een inwendige bloeding in zijn hersenen en artsen zagen zich verplicht zijn rechteroog te verwijderen"*. Zie: Jaclyn Ashley, *"Israeli abuse against Palestinian minors rises: report"* (Al-Jazeera, Dec 23), op basis van een rapport van DCI-P, via <http://www.aljazeera.com/news/2017/12/israeli-abuse-palestinian-minors-rises-report-171223104715379.html> .
- ³⁵ Cf. het artikel van Gideon Levy, *"Like a Safari: Israeli Troops in Jeeps Hunt a Palestinian Teen and Shoot Him in the Head"* (Haaretz Feb. 9, 2018) via <https://www.haaretz.com/israel-news/.premium-like-a-safari-idf-troops-hunt-a-palestinian-and-shoot-him-in-the-head-1.5805860> .
- ³⁶ Bernard Smith, *"Palestine: One of most dangerous places for children"* (Al-Jazeera, Feb 15, 2018), via <http://www.aljazeera.com/news/2018/02/palestine-dangerous-places-children-180215154317411.html>
- ³⁷ Zie bv. de recente brochure van B'Tselem en HaMoked: *"Unprotected - Detention of Palestinian Teenagers in East Jerusalem"* (Joint report by HaMoked and B'Tselem Oct 2017, 32 p.). Ook online beschikbaar (pdf, 33p.), https://www.btselem.org/sites/default/files/publications/201710_unprotected_eng.pdf .
- ³⁸ In het reeds geciteerde verslag van Addameer , *"Imprisonment of Children"* (Dec 2017, wordt aandacht geschonken aan de traumatische psychologische effecten van gevangenschap voor het latere leven van de jongeren: *"From scientific and developmental perspectives, experts in child trauma psychology believe that the arrest, interrogation, and humiliation experience is highly dangerous and traumatizing to a child. The trauma can alter the child's behavior in what can be characterized with agitation, over reaction, rebellion, or indifference to surroundings. Traumatic experiences in the early stages of a child's life (particularly during childhood and adolescence) increase the risk of psychological and behavioral disorders during adulthood."*
- ³⁹ Zie: *"International Standards and Norms on Juvenile Justice and law reform"* (Geneva 2011), via http://srsg.violenceagainstchildren.org/sites/default/files/consultations/law_reform/presentations/standards_on_juvenile_justice_and_law_reform_geneva_6_july_2011_alexandra_martins.pdf
- ⁴⁰ Let wel: die grondrechten worden wél geëerbiedigd ten aanzien van kinderen in Israël én de West Bank kolonies). In tegenstelling tot Palestijnse kinderen, beschikken zij wél over rechten. Enkele voorbeelden van discriminatie tussen beiden: (a) een Israëlische tiener mag slechts gedurende 48u ondervraagd worden zonder toegang tot een advocaat; een Palestijnse wordt soms tot 90 dagen lang ondervraagd zonder juridische bijstand. (b) In Israël kan een kind niet 's nachts opgepakt en ondervraagd worden, terwijl Palestijnse kinderen tussen middernacht en 5u 's morgens uit hun bed ontvoerd en opgesloten worden. (c) In Israël kan een kind niet ondervraagd worden zonder de aanwezigheid van een ouder, etc.